

DOVOLENĀ V ĀECKU

ĀEtrtek, 03 Āervenec 2008

Zrovna jsem se vrátila z "Dovolené s pĀti TibeĀny" z Āecké Pargy. Na pokoji jsem bydlela s paní Maruškou, Āuprholkou o 10 let starší neĀĀ já a mĀ je prosím pĀmes šedesát. Poslední den pĀmed odletem se nás sluní zĀelelo a tak zalezlo za mraĀna, která se ne a ne rozfoukat. A tak po snídani, místo k vodĀ, jsme zĀstali doma.

NĀkdo sedĀl na balkonĀ a Āet, já si zalezla do pelechu a dospávala. No a Maruška se jala ne zrovna balit, ale tak nĀjak schraĀovat vĀci na hromádky. KdyĀĀ jsem se asi po hodinĀ probrala a vidím její ušlehtilou Āinnost, tak jsem ji pochválila, jaká je šikulka, jenĀĀe Maruška prohlásila: "ĀlovĀĀe, nemĀĀu najít mobil, vylez prozvoĀ mĀ". ZaĀala jsem se smát, protoĀĀe jsme kaĀdou chvíli nĀco hledaly, asi je to vĀkem. SvĀj mobil jsem mĀ toaletním stolku vedle dveĀmí na balkon a tak jsem vylezla a vytoĀila MarušĀino Āíslo - no, a nic. Musím podotknout, dopoledne jsme obvykle chodily k bazénu u sousedního penzionu, na který jsme pĀmes zahradu vidĀly. A jak tak stojím u balkonových dveĀmí, slyším nĀjakou melodii právdĀ odnĀkud od bazénu... Tak hned na Marušku, pojĀ sem poslouchej, není to tvoje vyzvánĀní? Chvíli poslouchala a pak prohlásila: je to moje, proboha kde se tam vzal? MĀla na sobĀ uvázaný jenom sárong, pod ním nic, ale suverennĀ tak vypálila z pokoje. PoĀkej na mĀ, Ātmvu za ní, na sobĀ taky jen sárong, ve chvatu jsem na sebe narvala aspoĀ plavkové kalhotky, popadla penĀĀenku a cigára a mastila za ní. KdyĀĀ jsme k bazénu chodily, tak jsem rázovala vepĀedu a za mnou se Maruška táhla - jak se Āmíká, jako "thér z beĀky". Tentokrát rázovala Maruška, a za ní jsem letĀla já... (tohle je prý tamĀjší Zdenin ctitel...) KdyĀĀ jsme pĀmfrĀely k bazénu, u baru byla jen manĀelka majitele; a tak ji povídáme: telefon, mobil. Koukala na nás vydĀšenĀ, co chceme? Nu, obvykle jsem mĀla na papíru pĀmipravenou Āeckou vĀtu a ona mĀ uĀila výslovnost nezbylo nic jiného, neĀĀ znovu Marušku prozvonit. Tentokrát se mobil ozval na regálu s pitím; paní se zasmála a podala nám ho. Maruška byla štĀstím celá bez sebe - loni taky v Āecku ztratila mobil, ale tenkrát se nenašel. Tak a za odmĀnu si sedneme a dáme si frapíĀko, ještĀĀe tam ten mobil vĀera zapomnĀla, Ā si, jinak bych ji na to frapé nedostala. Jak tak sedíme a popijíme, pĀmišel majitel a kdyĀĀ uvidĀl na stole dva mobily, zasmál se a Āmekl á mobil, a Maruška, která vĀtšinou komunikovala anglicky, s pĀmešĀastným úsmĀvem na tváĀmí a rukama sloĀenýma na prsou vyhrkla: "efcharisto", coĀĀ je Āmecky dĀkuji. Ve finále, neĀ frapé dopily, se nás tam sešlo celkem pĀt a tak jsme si na rozlouĀenou s Āeckem dali ještĀ všichni panáka, nĀkdo METAXU, nĀkdo OUZO, a ruky podáním se rozlouĀili s majitelem - s pĀmíslibem, ĀĀe se za nĀjaký Āas za vrátíme. Na dotaz, kdy odlétáme, uĀĀ zase slyšel jen anglicky "tumorou". Zdena P.